

युद्धकाण्डं

२८१

जुहाव पावकं तत्र रक्ताक्ताः समिधस्तथा ।
ततः समिद्विरिद्धस्य विधूमस्य महार्चिषः ॥ २४ ॥
बभूवुस्तानि लिङ्गानि विज्ञयं यान्यदर्शयन् ।
प्रदक्षिणावर्त्तीशिखस्तप्तहाटकसंनिभः ॥ २५ ॥
हविस्तत् प्रतिज्ञग्राह पावकः स्वयमुत्थितः ।
स समावाहयामास ब्राह्ममस्त्रमरिन्दमः ॥ २६ ॥
धनुः शरान् रथं चैव सर्वं तत्राभ्यमन्त्रयत् ।
तस्मिन्नाहूयमानेऽस्त्रे हूयमाने च पावके ॥ २७ ॥
सार्केन्दुग्रह्नन्नत्रं वितत्रास नभस्तलं ।
इन्द्रजित् त्वथ संकृष्टो रक्षसेन्द्रसुतस्तदा ॥ २८ ॥
हुत्वाग्निं तर्पयित्वा च दैत्यदानवराक्षसान् ।
आरुरोह रथं दिव्यमन्तर्धानचरं श्रुभं ॥ २९ ॥
तेन चादित्यकल्पेन ब्रह्मणोऽस्त्रेण पालितः ।
बभूव दुर्धर्षतरो रावणिः समितिञ्जयः ॥ ३० ॥
स सैन्यमुत्सृज्य सचापवाणो
रणे तदा वानरवाहिनीषु ।
अदृश्यमानः शरजालवर्षं
ववर्ष नीलाम्बुधरो यथाम्भः ॥ ३१ ॥
ते शक्रजिह्वाणविकीर्णदिक्ता
मायाकृता विस्वरमुन्नदन्तः ।